

LĂSÂND PRESIUNEA DEOPARTE

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Bună

seara, prieteni. Este un privilegiu să mă aflu în seara aceasta din nou la această convenție. Sunt sigur că a fost o zi bună pentru noi toți. În dimineața aceasta am petrecut un timp minunat la dejunul predicatorilor, în părtășie cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu oamenii aceia. O, aș fi vrut să fim cu toții acolo, dar presupun că nu a fost suficient spațiu pentru toți! În tot cazul, am avut o părtășie frumoasă. Vă mulțumesc, deoarece am petrecut un timp măreț printre frați.

Astăzi

a fost o zi frumoasă pentru mine, fiindcă am văzut mulți prieteni și am făcut multe vizite. Dar cel mai minunat lucru este că L-am văzut pe Duhul Sfânt descoperindu-Se și îndreptând lucrurile.

Aseară

a venit cineva cu un copil mic care avea capul moale, și ne-am rugat pentru el. O, avea un cap enorm! M-a mișcat foarte tare cazul acesta, fiindcă doctorii i-au spus mamei că nu mai era nici o șansă pentru el. Avea capul atât de umflat și venele ieșite așa de mari în afară. Fața îi era așa de lată și bărbia era așa. (Fratele Branham arată). Am îngenuncheat și m-am rugat cu credință; mi-am pus mâinile peste micuț și am poruncit acelui drac să-și înceteze lucrarea, după ce am întrebat-o pe mama lui: „Crezi?” și ea a răspuns: „Da.”

După

ce ne-am rugat, am spus: „Cu copilul acesta s-a întâmplat ceva. Du-te acasă și măsoară-i capul. Repetă acest lucru mâine seară, iar dacă nu poți să te

întorci, să-mi trimiți măsurile.” I-am spus aceasta pentru că locuiește departe de aici.

Billy

mi-a spus adineauri că cineva a adus măsura capului copilului și este cu trei sferturi de inch mai mic, iar astăzi l-au dus la doctor. Copilul primea injecții în fiecare zi, iar doctorul a spus că starea lui s-a îmbunătățit mult și nu mai are nevoie de atâtea injecții. Nu se mai vedea nici o venă umflată, iar noi știm că oricine Îl crede pe Domnul, i se face la fel.

Vedeți,

pe măsură ce trece timpul, capul primește forma normală. Dacă persoana cu copilul este aici, îi spun să rămână credincioasă lui Dumnezeu și copilul se va face bine pe deplin.

Acesta

este un semn că Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunile. Îi sunt recunoscător pentru aceasta și Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi, pentru mama, tata și rudele micuțului.

Știu

cum m-aș fi simțit dacă ar fi fost copilul meu. Eu nu simt pentru copilul tău la fel cum simt pentru copilul meu, și aș minți dacă aș spune altceva, dar totuși simt cu toată inima pentru el. Dacă am avea timp, v-aș putea spune despre o vedenie care nu s-a împlinit încă. Dar se va împlini.

Astăzi

am intrat într-o cameră unde era un om scump, tată a cinci copii, care era pe moarte de cancer. El mi-a zis: „Doctorul spune că nu mai poate face nimic.” El are un copil mic de numai câteva luni. Soția lui stătea și se uita la el; este încă un bărbat frumos. Nu-i văd acum, dar cred că vin de departe.

Tu

trebuie să simți cu oamenii aceia. Mă gândesc la cei cinci copii care rămân fără tată... Aceasta este lucrarea diavolului.

Eu

i-am spus: „Prin credință, te duc în sala de operație a lui Dumnezeu și am să iau bisturiul de operație al lui Dumnezeu, care este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Ne vom duce acolo unde este localizat diavolul, și-l tăiem afară cu Cuvântul” Cred că omul a plecat acasă. O, Dumnezeu este atât de bun!

Dacă

va fi cu voia Domnului, toți acești predicatori și învățători vor avea ocazia să țină mâine dimineață o lecție de școală duminicală. Dacă va fi cu voia Lui, voi vorbi și eu despre „Restituirea Pomului Miresei.” Deci, dacă nu veți fi în bisericile voastre, ne vom bucura să vă avem aici, începând cu ora nouă și jumătate.

Mâine

seară ne așteptăm ca Dumnezeu să lucreze din nou, cu mult mai mult decât ne putem gândi. Apoi vom merge pentru două zile la fratele Bigby, în Carolina de Sud. Este vorba de luni și marți, după care vom pleca acasă, iar de acolo vom merge pe Coasta de vest, în Cow Palace.

Dar

acum, înainte de a ne apropia de Cuvânt, haideți să vorbim cu Autorul, în timp ce vom avea capetele plecate pentru un moment de rugăciune. În timp ce avem capetele plecate și inimile ne sunt în prezența Lui, mă întreb dacă este ceva care are ceva pe inimă și vrea să fie amintit în rugăciune? Să ridice mâna și să spună: „Dumnezeule, adu-Ți aminte și de mine.” O, aproape toți!

Tată

ceresc, ne simțim atât de bine să venim la Dumnezeul cel viu, știind că El este

Marele nostru Sfetnic, Domnul păcii, marele Dumnezeu, Părintele veșnicilor. În seara aceasta am venit în Numele Lui înaintea tronului de îndurare, și ne rugăm pentru aceste mâini care s-au ridicat. Doamne, Tu știi ce se află în spatele fiecărei mâini ridicate. Ei cred, Doamne, pentru că altfel nu ar fi ridicat mâna. Ei cred că le-ai văzut mâinile și cunoști cererile lor. Sunt sigur de aceasta, Doamne. În spatele fiecărei cereri de rugăciune este o rugăciune, iar eu îmi unesc rugăciunea cu a lor, și împreună le pun pe altarul Tău și Te rugăm să răspunzi la fiecare dintre ei.

Mă

rog pentru predicatorii de aici și pentru adunările lor, și Îți mulțumim pentru mărturiile auzite după o singură seară de rugăciune și pentru acel copilăș. Hristos este Medicul cel mare. El vindecă bolile noastre și Îi suntem atât de recunoscători pentru aceasta.

Tată

ceresc, Te rugăm să fii în continuare cu familiile pentru care ne-am rugat, ca să nu mai fie nervoși sau supărați, ci să aștepte și să se roage, pentru că le va fi dat. Îndură-Te, Doamne, pentru că așa ai spus Tu, și Cuvântul Tău nu poate da greș.

Binecuvântează

Cuvântul Tău în timp ce Îl vom citi, iar subiectul din Scriptură să ne fie dat în puterea și demonstrația Duhului Sfânt.

Iar

când vom pleca de aici la casele noastre, Te rog să faci ca oamenii să nu tacă, ci să facă gălăgie pe străzi și în mașini, ca cei care veneau de la Emaus, după ce L-au văzut pe Isus făcând acel lucru pe care l-a făcut înainte de răstignire. Ei L-au recunoscut pentru că nimeni altcineva nu putea face acele lucruri, așa că și-au zis unul celuilalt: „Nu ardea inima în noi?”

Fie

ca în seara aceasta, Duhul Sfânt, Hristos cel înviat, să ia fiecare inimă și să facă lucrurile pe care le-a făcut înainte de răstignire, astfel ca biserica să aibă asigurarea că El a înviat din morți și trăiește de-a pururi. O cerem în Numele Lui. Amin.

Am

aici două texte asupra cărora vreau să vă atrag atenția. Unul este din **Proverbe 18.10**, iar celălalt din **Isaia 32.1-2**.

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” (Proverbe 18.10).

„Atunci împăratul va împărăți cu dreptate și voievozii vor cârmui cu nepărtinire.

Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un pământ ars de sete.” (Isaia 32.1-2).

Pentru

dimineața aceasta aș vrea să iau un subiect mic care să ne ajute pe toți, deoarece cred că ni se potrivește. Am să-l numesc: **„Lăsând presiunea afară.”**

Noi

trăim într-un timp în care este o grămadă de presiune, de aceea mă gândesc

Întotdeauna la ceva care să-i ajute pe oameni să vină și să asculte Cuvântul.

Eu

nu am abilități de vorbitor, nu sunt o persoană educată și nu am pregătire ecleziastică, de aceea, tot ce pot să fac este să cercetez, să mă rog și să urmez călăuzirea Duhului, rugându-L pe Dumnezeu să facă ceva ca să ne ajute.

De

aceea suntem aici, nu ca să ne vedem unii pe alții, ci ca să fim ajutați. Acesta este scopul nostru și acesta este scopul convențiilor: să ajute pe cineva, să ne facă viața mai ușoară.

În

timpul acesta în care trăim noi, totul pare presurizat. Este un timp în care toată lumea se grăbește; gonesc pe străzi cu o sută patruzeci de kilometri la oră, chiar dacă limita este de numai cincizeci de kilometri la oră. Creștinii nu ar trebui să facă aceasta, fiindcă ei trebuie să-i dea cezarului ce este a cezarului, și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu. Cu toate acestea, noi gonim cât se poate de tare...

Suntem

atât de nervoși! Eu cred că creștinii adevărați nu fac aceasta, dar să știți că unii oameni aprind țigară după țigară. De ce? Credeți că aceasta vă ajută? Vă face mai nervoși, dar o faceți oricum. Doctorii scriu avertizări după avertizări în reviste, și vă spun cât de periculoase sunt țigările, dar voi o faceți oricum. De ce? Pentru că încercați să scăpați de presiune.

Vedem

oameni care beau. Bănuiesc că se gândesc că în felul acesta vor scăpa de presiune, dar nu este adevărat, prin aceasta o acumulează deoarece urmează o cale greșită.

Apoi

merg și fac tot felul de lucruri, și chiar dacă sunt bune sau rele, păcătuiesc și încercă să se ascundă crezând că fac ceva grozav. Ce încercați să faceți? Să vă ascundeți de ceva, fiindcă știți că ați greșit. Nimeni nu poate face rău decât dacă știe că face rău, dar chiar dacă este un om decăzut, el este un fiu al lui Dumnezeu, un fiu decăzut al Lui, și în el este Ceva care-ți spune că a greșit.

Nici

un bărbat nu poate umbla cu nevasta altuia fără să știe că face ceva rău; nici un om nu se îmbată fără să știe că este rău; nici o femeie nu poartă haine imorale fără să știe că este greșită. Tu nu poți face aceste lucruri și să spui că nu ai știut. Dar ce faci? Încerci să scapi de presiune, însă toate aceste lucruri sunt sucite și greșite. Noi trăim într-o epocă a nervoșilor, într-un timp plin de presiune.

Nu

demult, am povestit că atunci când am fost în Africa, într-un țarc al băștinașilor am văzut un miel pe care l-au lăsat să pască afară. Deodată am observat că mielul a devenit agitat, așa că m-am întrebat: „Oare ce se întâmplă cu micuțul acesta?”

Am

privit în jur, dar nu am văzut nimic, însă când am privit în depărtare, am văzut un leu mare, care se apropia tiptil prin iarba înaltă. El a simțit mielul și se apropia de micuț. La rândul lui, mielul a devenit nervos. Nu știa de ce, dar era tot mai neliniștit. Acesta era instinctul. Deși nu vedea leul, știa că moartea îi dădea târcoale.

Se

pare că lumea se află în aceeași stare: ea știe că este pe aproape ceva și că este gata să se întâmple, iar aceasta creează presiune în omul păcătos. Desigur.

Dar

creștinul care este născut în Cuvânt, ar trebui să știe că aceasta este venirea Domnului. Aceasta ar trebui să-l umple de o bucurie glorioasă, fiindcă știe că sfârșitul acestor lucruri este aproape.

Cineva

mi-a spus odată: „Frate Branham, tu îi sperii pe oameni când le spui că El poate veni în clipa următoare.”

„Îi

sperii pe oameni? În nici un caz pe poporul Lui!” Vedeți? Aceasta este cântarea pe care o putem cânta și aceasta așteptăm. „*Iată, vine Mirele!*” Pentru aceasta trăim, pentru ceasul acela, și știu că nu poate fi nimic mai mareț decât acel ceas! Dar pentru păcătos este cu siguranță ceva groaznic.

Când

vine furtuna simțim acea briză rece și atunci știm că este pe cale să înceapă ploaia. Aceasta ar trebui să ne facă să inspirăm cu bucurie acea briză, fiindcă ea este vestitorul ploii.

Tot

așa, creștinii trebuie să se bucure atunci când văd lucrurile care se întâmplă, pentru că ele prevestesc venirea Domnului. Noi simțim briza și știm că este aproape. Ce împrăștiere aduce pentru cei care nu se tem de furtună și au un loc de adăpost!

Da,

băutura și tănuirea, creează presiune, nu o eliberează.

Cu

câteva zile în urmă eram în orașul nostru, iar păstorul nostru, fratele Neville,

un frate scump pe care îl iubim cu toții... El a fost un metodist venit din școala metodistă, iar într-o zi, în urmă cu douăzeci de ani, m-a invitat să predic într-o biserică metodistă de lângă noi.

Când

m-am întors de acolo, am spus bisericii: „Să știți că într-o zi îl voi boteza și Dumnezeu îi va da Duhul Sfânt.”

Revenind

la ce vreau să vă povestesc, fratele nu era bolnav, dar era atât de obosit încât nu putea merge mai departe. Astfel, am luat câteva dintre invitațiile primite de el și m-am hotărât să merg în locul lui. Pe una din acele invitații era scris: „Du-te la spital la femeia Cutare, fiindcă are nevoie de cutare lucru.” Fratele Neville trebuia să conducă patruzeci și opt de kilometri încolo și patruzeci și opt de kilometri înapoi, așa că am luat eu numele femeii și etajul la care se afla și m-am dus în locul lui.

Când

am intrat în spital, am văzut o asistentă cu masca lăsată, și i-am zis: „Bună seara.” Nu mi-a răspuns nimic, așa că am continuat: „Puteți să-mi spuneți unde o pot găsi pe doamna Cutare? Mi s-a spus că este în salonul 331.”

„Atunci
du-te și caut-o!” mi-a răspuns ea.

„Mulțumesc.”
Vedeți, presiunea...

M-am

dus la salonul respectiv și acolo erau patru femei. Le-am întrebat dacă doamna Cutare este printre ele, dar mi-au răspuns: „Nu, domnule, nu este.”

Atunci

m-am gândit: „Poate au vrut să spună 321 în loc de 331.” Dar femeia nu era nici acolo, așa că m-am întors și am întâlnit un doctor. Era un tip scund, pe cât de înalt pe atât de lat, și scria ceva. M-am uitat la el și m-am gândit: „Mai bine nu-i spun nimic.” Deci m-am dus mai departe, însă mi-am dat seama că toți erau sub presiune dintr-un oarecare motiv.

Apoi

m-am gândit că s-ar putea să fie la etajul doi în loc de trei. Deci am coborât la etajul doi, m-am dus la asistenta de acolo și i-am zis: „Doamnă, sunt puțin încurcat. Sunt predicator și încerc să ajung la o bolnavă. Ați putea să-mi spuneți unde ar putea fi această doamnă? Mi s-a spus că este în salonul 331, dar poate este în 231.”

„Atunci

du-te acolo și vezi,” mi-a răspuns ea.

„Da,

doamnă. Mulțumesc pentru sfat.”

M-am

dus acolo dar nu am găsit-o, așa că m-am întors. Apoi m-am gândit: Mă duc înapoi la etajul trei, pentru că s-ar putea să fie în salonul 320.” Dar pentru că nu am găsit salonul, am venit pe holul unde era doctorul acela cu stetoscopul la gât, m-am apropiat de el și i-am zis: „Bună seara, domnule.” El n-a scos nici un cuvânt, așa că am continuat: „Îmi poți spune unde este salonul 320?”

„Mergi

pe aici, apoi pe acolo...”

„Mulțumesc
pentru informație,” am spus eu și m-am dus mai departe.

Ce
era aceasta? Presiune.

M-am
dus înapoi la un birou unde era o altă asistentă și m-am gândit: „Mai încerc o
dată.” Îmi era groază s-o întreb, dar i-am zis: „Doamnă, îmi puteți da câteva
informații?” și i-am spus despre ce era vorba.

„Un
moment, reverend, să mă uit în fișă”, a spus ea.

Atunci
m-am gândit: „Slavă lui Dumnezeu!”, și am lăsat presiunea afară.

Ea
s-a uitat în fișă și a spus: „O, a fost mutată! Acum este în salonul cutare.”

„Mulțumesc
foarte mult.”

Vedeți,
oameni plini de presiune. Așa sunt doctorii, și la fel asistentele: plini de
presiune, ceea ce dovedește că ceva nu este în ordine. Pare ciudat, dar
întreaga lume este așa. Toți sunt nervoși... Doctorii nu au nici un răspuns,
pentru că și ei sunt nervoși, dar este Unul care are răspunsul, iar Acesta este
Dumnezeu. El are răspunsul.

Întotdeauna

au fost tensiuni printre oameni. În Vechiul Testament, după ce Israel a intrat în Palestina, Iosua a ridicat mai multe „cetăți de scăpare” în care puteau să se ascundă cei care au omorât pe cineva din greșeală. Ei puteau merge în acele cetăți de scăpare sau de adăpost, să stea la poarta cetății și să le spună bătrânilor cetății ce s-a întâmplat. Dacă au făcut fapta cu voia, nu mai era nici o șansă de scăpare pentru ei.

La

fel este și astăzi. De ce fuge omul? Care este problema lui? El nu are odihnă și umblă ca un nebun.

În

Vechiul Testament, dacă omul acela a făcut fapta intenționat, nu mai avea scăpare, dar dacă a făcut-o fără să vrea, accidental... Astăzi sunt mulți oameni care nu au vrut să facă rău; pentru aceștia mai este o șansă. Dacă ai făcut ceva rău, dar nu ai vrut, mai este o șansă pentru tine, mai este un loc de adăpost. Dar dacă ai păcătuit intenționat și nu vrei nici un loc de scăpare, atunci nu mai rămâne nimic de făcut pentru tine.

În

Vechiul Testament, când omul era urmărit de rudele celui omorât, el știa foarte bine că dacă era prins îl vor omorî fără milă, fiindcă Legea spunea: „*Dinte pentru dinte și ochi pentru ochi.*” (Levitic 24.20). Deci ei aveau dreptul să-l omoare pentru că făcuse ceva rău. Desigur, asupra lui era o presiune mare și fugea să-și scape viața, așa că se îndrepta spre această cetate de scăpare sau de adăpost.

Dacă

ajungea la poartă și spunea o minciună, cel care îl urmărea putea să intre și să-l tragă chiar și de la altar ca să-l omoare. El nu putea merge mai departe.

Mă

bucur că astăzi este un Loc de adăpost unde putem alerga, putem lăsa presiunea deoparte să intrăm înăuntru și să scăpăm de toate.

Oamenii

se tem de bomba atomică; se tem de prăbușire. În apropiere de orașul vostru am văzut niște semne mari pe care scrie: „Pericol de prăbușire!” Toată lumea este speriată și încearcă să-și facă adăposturi sub pământ ca să scape.

Dar

să știi că cel mai departe unde poți merge este jos pe genunchi. Nu trebuie să faci pe cârțița, să umbli pe sub pământ: pune-te doar pe genunchi și aceasta este tot ce trebuie să faci.

Omul

care vine trebuie să accepte locul de scăpare. Dacă nu-i pasă de acel loc de scăpare, nu mai este nici o șansă pentru el, dar dacă vrea să accepte refugiul, atunci este un loc pregătit pentru el.

La

fel este și astăzi. Dacă ești bolnav și doctorul spune: „Vei muri!”, dacă nu crezi în vindecarea divină, ei bine, atunci nu ai unde să te mai duci! Dar dacă crezi că este o fântână deschisă, dacă crezi că este un loc, atunci pot să-ți spun unde este un Adăpost, o Cetate de scăpare. Nimeni nu vrea să moară, deci dacă vrei să trăiești, există un loc de adăpost pentru tine; Dumnezeu a pregătit un loc de Adăpost unde poți să-ți lași deoparte grijile și problemele și să fii în siguranță.

Acum,

el trebuie să stea în acest adăpost, iar când ajunge acolo nu trebuie să se mai plângă. El nu poate să umble pe acolo și să spună: „Aș fi vrut să fiu afară.”, pentru că dacă face aceasta, este scos afară.

Știți,

de când am venit la Domnul, eu Îl iubesc atât de mult încât nu vreau niciodată să plec afară. Este ceva cu această salvare, deoarece de când am venit la Domnul, El este Adăpostul meu, și nu am mai vrut niciodată să ies afară. Nu m-am plâns. Dacă aș fi știut că voi fi scos afară, m-aș fi plâns, dar nu m-am plâns.

Îi

iubesc și iubesc părtășia cu El. Îi iubesc pe cei care au intrat în același Adăpost, și iubesc părtășia cu ei. Ce părtășie măreață avem în jurul Cuvântului lui Dumnezeu!

El

nu trebuie să-și dorească să iasă afară, pentru că afară va muri, dar înăuntru trăiește. Amin. Sunt atât de bucuros pentru că sunt înăuntru! O, este bine să fii înăuntru, ferit de moarte, pentru că moartea nu te poate atinge în Hristos. El este viu și este atât de măreț că suntem botezați în aceasta. Îi sunt atât de recunoscător pentru acest botez în adăpost.

Când

ajungi în Adăpost, cel care te urmărea trebuie să se oprească la poartă, fiindcă după poartă ești în siguranță.

Deci,

nu contează cât de tare fuge, când ajunge la poartă, cel urmărit poate sta jos și să lase presiunea afară. Asta-i tot! El este în siguranță și nu mai trebuie să se îngrijoreze pentru că este înăuntru; porțile s-au închis în urma lui.

Sunt

atât de bucuros că putem fi morți și Viețile noastre ascunse în Adăpostul lui Dumnezeu, de-a pururi în siguranță. Poetul spune:

Mi-am
ancorat sufletul în odihna cerească

Nu
mai navighez pe mări agitate.

Furtuna
poate bate oricât de tare

Căci
în Isus sunt de-a pururi în siguranță.

Valurile
pot să bată și să spumege, și poate veni boala sau orice altceva, pentru că ești în siguranță de-a pururi. Hristos este Adăpostul nostru, Locul dat de Dumnezeu pentru siguranța noastră. Hristos este singurul loc sigur pentru cei care vor să trăiască. Nici o biserică, nici o denominațiune, nici un președinte, nici un rege, nici un papă, nici un episcop, nici un predicator, nimeni nu vă poate da siguranța, decât Isus Hristos. El este singurul Loc care vă poate da siguranța; El este singura cale dată de Dumnezeu.

Noi
putem asigura una sau alta, dar toate vor cădea. Însă atunci când dă Dumnezeu ceva, este veșnic. Așa este calea care a fost dată pentru siguranța noastră: în Hristos. Când ești în El și vin necazurile, boala, îngrijorarea sau dezamăgirea, El a purtat deja suferințele noastre; în rănilor Lui am fost vindecați, și tot ce ne trebuie pentru restul călătoriei se află chiar aici, în Adăpost.

Cum
ajungem în acest Adăpost? Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați în

acest Adăpost și am devenit mădularele Lui. Astfel, suntem cetățeni ai acestei Împărății, iar marele Dătător este cu noi și ne dă tot ce avem nevoie. Încredeți-vă numai în Cuvântul Lui, deoarece cât timp suntem aici, suntem în prezența Lui. Îmi place aceasta.

Noi

nu trebuie să ne grăbim, să ne zbatem și să ne purtăm ca restul lumii, ci trebuie să fim liniștiți. Ce s-a întâmplat cu creștinii? Duhul lumii de astăzi este nevrotic, dar acest lucru este valabil doar pentru cei care nu au Duhul lui Hristos. L-ați văzut vreodată agitat din pricina unui lucru? Nicidecum! El era cât se poate de liniștit pentru că știa pe ce stă.

O,

ce asigurare binecuvântată este aceasta! Să te încrezi în El pe deplin, ca un copil, și să-L lași să-ți ia toate îngrijorările pentru că Îi pasă de tine. Nu încerca să mai faci ceva, pentru că a făcut el deja totul! El a promis că o va face și este treaba Lui. Dar cât timp încerci să faci tu ceva, ei bine, El nu poate face nimic. Dar când Îl lași pe El, El se va îngriji să ai acel lucru. Da, domnule. O, îmi place aceasta! Ce liniște desăvârșită ar trebui să aibă creștinul!

Haideți

să-l privim puțin pe Israel, ca exemplu. Mi-am promis că în seara aceasta nu voi mai sta la fel de mult ca de obicei.

Să

privim Israelul în noaptea de Paști, jos în Egipt. Acea a fost cea mai cumplită noapte pe care a trăit-o Egiptul vreodată: noaptea în care îngerul morții a umblat prin toată țara. De peste tot se auzeau numai țipete! Oamenii strigau pe străzi, iar mamele își smulgeau părul pentru că întâiul lor născut murise. Vedeți? Aripile mari și negre ale îngerului morții se abătuseră asupra țării.

Dar

Israelul putea să stea cât se poate de liniștit. De ce? Și ei erau oameni ca egiptenii, dar se aflau pe calea dată de Dumnezeu, au acceptat Locul de adăpost dat de El și au aplicat sângele pe ușă. Cât timp au făcut aceasta, ei nu aveau de ce să se teamă de îngerul morții sau de altceva, fiindcă făgăduința Domnului le spunea că îngerul morții va trece pe lângă ei.

Pot

să văd un băiețel evreu uitându-se pe fereastră. El fuge la tatăl său care citește sulurile, și îi spune: „Tati, micul Johnny Jones cu care mă jucam, este mort. Mama lui este pe stradă. M-am uitat și am văzut că aripile mari ale morții se îndreaptă înapoi.”

Oh,

pot să-l văd pe tatăl lui cum lasă sulurile jos și își privește băiatul, care îi spune: „Tati, sunt primul tău născut și urmează casa noastră. Cum poți sta atât de liniștit când știi că imediat este rândul meu?”

Atunci

bătrânul tată, își ia fiul de mână, se duce cu el la ușă și îi spune: „Vezi sângele acesta?”

„Dar,

tati, ce putere are sângele acesta pe lângă aripile întunecate ale morții?”

„Fiule,

este făgăduința lui Dumnezeu care spune că atunci când va vedea sângele, îngerul va trece pe lângă noi. Tot ce trebuia să facem este să avem sângele aplicat.”

Putea

să fie o găleată plină cu sânge la ușă, căci dacă nu era aplicat pe ușă, nu era de nici un folos. Trebuia să fie aplicat așa cum a cerut Dumnezeu. Vedeți?

Așa

este și în seara aceasta. Tu nu aplici sângele doar vorbind despre el, ci îl aplici acceptându-L și punându-L pe ușorii inimii tale; apoi ești liber.

Bătrânul

tată nu era îngrijorat deloc și pot să-l aud zicând: „Fiule, stai jos și lasă presiunea deoparte. Nu se va întâmpla nimic rău, pentru că El a promis că atunci când va vedea sângele, va trece mai departe.” El a mai spus: „Am urmat toate Instrucțiunile din Cuvântul Domnului care ne-a fost dat prin proroc și ne-a spus ce să facem. Am făcut întocmai ce ne-a spus prorocul și știu că Dumnezeu este cu prorocul Său fiindcă este omul lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroci. El ne-a spus să aplicăm sângele; a venit cu Așa vorbește Domnul, iar eu am făcut întocmai. Am crezut, am făcut și acum mă odihnesc pe aceasta.” Aleluia!

Ei

ar vrea să te alături la cutare și la cutare, dar în ce mă privește, eu vreau doar Sângele aplicat conform Instrucțiunilor Lui. Dacă faceți același lucru acum, puteți să stați jos și să dați drumul la presiune. Da, domnilor.

Dar

oamenii din epoca aceasta nesigură de astăzi, aleargă de la o biserică la alta, de la o denominațiune la alta, fac prozești și alte lucruri de felul acesta. De ce? Pentru că creează numai presiune.

Poate

o biserică are o adunare mică unde vine și vorbește un vorbitor, și duc în altă biserică ce a vorbit el. Apoi vine altul și are și el o adunare mică, și ia hârtia de aici și o duce în cealaltă biserică. De ce nu luați doar Sângele

Mielului și să-L aplicați așa cum a spus Dumnezeu? Atunci nu va trebui să vă păcăliți cu o hârtie. Este adevărat? Dumnezeu are dreptate, iar dacă aveți Sângele corect aplicat pe inima voastră, sunteți în ordine cu Dumnezeu.

Ce-i

face pe oameni să acumuleze presiune? Faptul că L-au părăsit; au părăsit Cuvântul. Au acceptat tot felul de crezuri și învățături care i-au îndepărtat de Cuvânt, dar Numele Domnului este un turn puternic, iar cel fără prihană aleargă în el și este în siguranță.

Problema

este că noi nu încercăm să fugim în Numele Domnului, ci încercăm s-o facem în numele unei biserici. De aceea transpirăm și acumulăm tot timpul presiune... vrem denominațiuni noi, organizații noi și ne îndepărtăm de El. Prin aceasta ne trezim că suntem zidiți și nu știm unde suntem.

„Dar

Numele Domnului este un turn puternic; cel neprihănit fuge în el și este la adăpost.” (Proverbe 18.10). El este Locul de adăpost. Acolo nu se aderă, ci te naști; nu duci o scrisoare, ci ești învățat de Duhul Sfânt, fiindcă ești tăiat împrejur de la lucrurile lumii; pentru tine sunt moarte și au rămas în urma ta. Tu ești înviat cu El în învierea Lui, ca făptură nouă în Hristos Isus.

Ei

au părăsit Cuvântul!

Desigur

că atunci când aderi la o biserică, aduni numai presiune, dar când ai fost născut în Împărăția lui Dumnezeu, nu mai este nici o presiune. Înțelegeți?

Da,

Numele Lui este un turn, un turn puternic de adăpost, iar când ajungem în acest turn, El ne dă asigurarea Sa: „Cereți orice în acest mare Nume al Turnului, și Tatăl vă va da.” Intrați în El, apoi cereți Tatălui orice vreți în acel Nume, și să vedeți cum vă va onora!

Ce

mângâiere este în ceasul acesta, când vezi cum membrii bisericilor aleargă de la o biserică la alta și dintr-un loc într-altul încercând să găsească un adăpost. Astfel, unul zice: „Trebuie să știi crezul nostru!”, în timp ce altul spune: „Trebuie să te înscrii în biserica noastră!”

Dar

credinciosul adevărat care intră în Hristos, primește Duhul Sfânt și urmărește cum se manifestă fiecare făgăduință a lui Dumnezeu, nu mai trebuie să alerge de colo-colo. El poate să dea drumul la presiune. Așa este. Stă jos și totul este în ordine.

Lăsați

presiunea deoparte! Voi nu mai trebuie să alergați de la o biserică la alta, fiindcă sunteți în Turn.

Numele

Domnului este un Turn puternic, iar cel neprihănit aleargă în El și este în siguranță. Ce fel de turn este acesta? Este un turn de scăpare în care putem intra cu toții. Domnul este Cuvântul: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14).

„*Dacă rămâneți în Mine (Turnul) și dacă rămân în voi cuvintele Mele...*” Aceasta se întâmplă când sunteți înăuntru, nu când sunteți afară și priviți înăuntru; când sunteți înăuntru și priviți afară. Înțelegeți? „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele,*

cereți oriceveți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7).

Dacă nu credeți că acesta este adevărul, haideți și intrați odată înăuntru, iar atunci veți vedea. Intrați și fiți mulțumiți cu ceea ce face Duhul Sfânt! Nu căutați vină ca să puteți pleca, ci haideți înăuntru și locuiți cu El.

Numele Domnului... Biblia spune: *„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus...”* (Coloseni 3.17). Așa este. Și tot Biblia spune că *„Nu este alt Turn sub cer în care poți fi salvat...”* Nu există nici un alt turn, nume, refugiu, biserică, organizație sau societate. Ele sunt bune, nu am nimic împotriva lor; fac o treabă bună, dar când vine vorba de salvare, *„...nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”* (Fapte 4.12). Singurul Nume dat este Isus Hristos.

Aceasta nu înseamnă doar să-L chemi, ci înseamnă să intri în El, să fii în El. Botezat în El printr-un singur Duh, așa cum citim în *„1Corinteni 12.13: „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup,”* care este Hristos Isus. Amin. Îmi place aceasta. Este un lucru foarte mare pentru mine.

Și în timp ce suntem în acest mare turn, noi avem părtășie... Nu este minunat să avem părtășie cu Hristos? Ce am putea dori mai mult de atât?

Isaia L-a descris ca fiind o stâncă mare într-un loc ars de soare. Acel loc ars de soare este țara aceasta, o țară arsă de sete într-un timp de secetă. Noi trăim aceste lucruri în timp ce oamenii încearcă să sape gropi sub casele lor, ca să-și facă adăposturi.

Nu știți că dacă bomba atomică va lovi vreodată această țară, va spulbera și ultimul oscior din corpul vostru? Unele vor face cratere adânci de șaiszeci și unu de metri și vor arde pământul pe o suprafață de două sute cincizeci sau trei sute douăzeci de kilometri, transformând totul în cenușă.

Nu există nici o altă scăpare decât în sus!

Da, domnilor. Și cum ajungi sus? Mai întâi trebuie să te cobori. Așa este. Cum? Pleacă-te, mărturisește-ți păcatele, crede în Domnul Isus Hristos, îngroapă-te prin botez împreună cu El și învie în învierea Lui cu Duhul Sfânt care te ridică deasupra îngrijorărilor, problemelor și a necredinței lui. Da, aceasta este calea.

„Numele Domnului este un turn puternic, o stâncă puternică într-un loc uscat, iar cel neprihănit fuge înăuntru și este ferit.” Cât îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta!

Eu am fost paznic de vânătoare și am studiat mulți ani natura. Mulți din voi știți că, nu demult, mi-a explodat o pușcă în față. Dacă n-ar fi fost Dumnezeu de partea mea, aș fi murit. Dar pot să vă spun un singur lucru: a fost prea mare presiunea. Aceasta s-a întâmplat.

Dați-mi voie să vă dau o învățătură din această întâmplare. Pușca aceea n-a fost un Weatherby original. Am prieteni care mi-ar fi cumpărat imediat o armă nouă, pentru că întotdeauna mi-am dorit una, dar nu i-am lăsat s-o cumpere pentru că este o pușcă foarte scumpă. Un creștin de treabă, i-a dat băiatului meu un model 70 Winchester, dar nu a putut s-o folosească pentru că este stângaci. Așa se face că am făcut schimb și i-am dat bătrâna mea Savage 300, iar eu am luat pușca lui pentru că era pentru dreptaci. Pentru cunoscători, era o pușcă 257 Roberts.

Apoi a venit la mine un prieten și mi-a spus:

„Frate Branham dacă nu ne-ai lăsat să-ți cumpărăm o Weatherby, lasă-ne să-și facem una din acest Winchester, fiindcă costă numai treizeci de dolari. Vreau să fac aceasta pentru tine.”

Este un frate deosebit, și i-am spus: „Bine, ia-o.”

Astfel, a dus-o și a transformat-o, dar când am pus cartușul în ea și am tras, aproape că m-a omorât. Aceasta a fost.

Acum, dacă arma aceea ar fi fost de la început un Weatherby Magnum, nu mi-ar fi explodat în față. De ce a explodat? Pentru că a fost altceva, și a fost modificată în încercarea de a face din ea ceva ce nu era. Vedeți? De aceea a explodat.

Aceasta este problema și cu creștinii de astăzi. Exact. Sunt prea mulți oameni care încearcă să imite creștinismul! Ei se agită, merg și încearcă să se poarte ca și creștinii, dar ce se întâmplă? La prima presiune care vine peste ei, explodează. Vedeți? Dar dacă ați fost născuți de la început din Duhul lui Dumnezeu, ați fi rezistat la presiune. Voi trebuie să începeți de la moarte la Viață. Înțelegeți? Mai întâi trebuie să mori, să ajungi în mormanul de gunoi, să fii modelat. Dacă nu urmezi această cale, vei exploda undeva.

Nu demult, am fost la Chicago și am predicat despre subiectul „Vulturul își scutură cuibul.” Sunt cam patruzeci de specii de vulturi, iar eu am citit despre un anumit soi de vulturi. Dumnezeu Și-a asemănat prorociei cu vulturii, El însuși fiind laHVeH-Vulturul.

Vulturașii Lui sunt cei născuți din El. Eu am

făcut adesea o comparație destul de dură cu vulturul care, ca să-și învețe micuții să zboare, îi ia pe aripi și îi duce sus, în văzduh, și le drumul de acolo.

Dacă vreo cioară ar încerca să ajungă acolo sus, și-ar pierde toate penele, deoarece nu este construită pentru acea presiune. Vedeți? Ea nu poate rezista la presiune, vulturul fiind singura pasăre născută cu acel fel de aripi. El poate zbura atât de sus încât nici un șoim nu poate merge după el. Și are niște ochi... cu cât urcă mai sus cu atât vede mai departe. La ce i-ar folosi să zboare atât de sus dacă nu ar avea ochi să vadă departe? Păi, nu ar mai găsi locul de unde a plecat!

Așa este și cu creștinii. Unii oameni au o natură de stârvar, și după ce s-au înfruptat din lucrurile lumii încearcă să zboare acolo sus ca un vultur, dar explodează. Vedeți? Este prea multă presiune, ceea ce înseamnă că tu trebuie să fii făcut pentru aceasta ca să poți rezista.

Soiul de vulturi de care vă povestesc, când îmbătrânește devine greoi, așa ca și noi, bătrânii, și i se face o crustă pe cap. El devine atât de obosit încât nu știe ce să mai facă. Biblia spune că vulturul întinerește, așa că am studiat acest soi de vulturi. Se spune că atunci când îmbătrânește, vulturul zboară sus să caute o stâncă mare, iar când o găsește, se lasă lângă ea și se lovește cu capul de piatră. De ce? Ca să scape de crustă. Sângele începe să-i curgă din cap, dar el îndură toate aceste torturi. Trebuie să continue să se lovească cu capul de acea piatră până când nu mai simte acea crustă, și atunci întinerește din nou. Vedeți? Și de îndată ce scapă de toată crusta aceea, poate striga fiindcă știe că a scăpat de ea. El știe sigur că și-a reînnoit puterea, așa că poate lăsa presiunea deoparte și începe să strige pentru că este din nou un vultur tânăr. Acest lucru este minunat. Mă bucur pentru vultur; mă bucur pentru această pasăre.

Dar să știți că eu știu o stâncă unde putem

să mergem și să ne luptăm în rugăciune până când cade de pe noi toată crusta lumii; până când crusta necredinței față de Cuvântul lui Dumnezeu este bătută jos, și intrăm într-un loc unde toate lucrurile sunt posibile. Și de îndată ce scăpăm de toată lumea și de necredința în Cuvântul lui Dumnezeu, putem striga fiindcă Viața veșnică este sigură. Desigur, pentru că toată lumea este bătută jos de la noi.

Dacă îți lumea pe tine și continui să iubești lumea și lucrurile ei, vei muri cu siguranță. Dar dacă te îndepărtezi de toate acestea, poți întineri și vei avea Viață veșnică. Mă bucur pentru aceasta.

Odată am citit despre Proclamația de emancipare a fraților de culoare din Sud. Ei erau sclavi și erau bătuți, biciuiți, etc. Știm cu toții cum a fost. Și în proclamație scria că în cutare zi (nu îmi amintesc acum data), de la răsăritul soarelui sunt liberi.

Sărmanii aceia năpăstuiți erau foarte nerăbdători să fie liberi, așa că s-au urcat pe coama unui deal. Cel care era mai în putere a urcat până sus pe deal, iar femeile și copiii au rămas mai jos. Acolo au așteptat să se ivească primele raze de soare. În vale era încă întuneric, iar cei de sus transmiteau celor de jos. Deodată, unul de sus a strigat: „Suntem liberi!” Apoi următorul a strigat mai jos: „Suntem liberi!”, și tot așa pe vale în jos: „Suntem liberi! A răsărit soarele, suntem liberi!” Ei puteau scăpa de presiune și strigau cât puteau de tare, fiindcă răsărise soarele și erau liberi.

Acela era soarele, dar noi suntem liberi pentru că Fiul este sus. Aleluia! Semnele învierii Lui sunt printre noi: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” El nu este mort, ci trăiește în vecii vecilor. Fiul este sus, așa că putem să strigăm și să-L lăudăm pe Dumnezeu. Noi trăim pentru că Fiul este sus. El este cu noi și Își adevărește prezența și învierea prin semnele și minunile care au loc.

Fiul este sus! Sunteți liberi de sclavia păcatului, de denominațiuni și de toate aceste lucruri; sunteți eliberați! Fiul lui Dumnezeu a înviat cu vindecarea sub aripile Lui; Fiul este sus! Sunt atât de bucuroși pentru aceasta!

Odată am predicat în Kentucky, în munții de unde vin eu. Dimineața am predicat despre focul și pucioasa pregătite pentru necredincioși, și am spus: „Voi, bețivilor (acolo era un pierde-vară bețiv), ar fi bine să vă pocăiți. Puneți-vă în ordine cu Dumnezeu!”

Cu o seară înainte, venise unul care se considera grozav, și a zis: „Să mergem și să-l aruncăm pe geam afară pe predicatorul acela micuț!” Eu predicam acolo de un an. A venit la ușă, iar cineva mi-a spus: „Aceasta este banda cea mai dură din ținut!”

Bărbatul stătea acolo cu statura lui masivă, cu fața acoperită de o barbă mare și cu brațele încrucișate. Avea cam treizeci de ani și o privire de om rău. El mă fixa cu privirea, dar eu am continuat să predic: „Pocăiți-vă sau veți pieri!”

Omul a stat puțin mai mult, și Duhul Sfânt l-a luat în primire. Deodată, a căzut jos, și-a ridicat mâinile și a început să strige: „Dumnezeule, ai milă de mine!” Fiica lui stătea undeva în spate, iar la sfârșit mi-a dat un buchet de flori și mi-a zis: „Frate Branham, acum avem din nou un tătic acasă. Vreau să-ți arăt că te iubesc, pentru că L-ai lăsat pe Isus să ne facă un tătic nou.”

În timp ce bețivul acela stătea acolo, eu am predicat: „Toți bețivii, toți păcătoșii să se pocăiască.” La un moment dat, el s-a înfuriat, s-a ridicat și a plecat acasă.

În timpul cât am ținut acele adunări, eu am stat în casa bunicului meu, iar ca să ajungi acolo aveai nevoie de o lanternă ca să ții cărarea.

Când a bătut miezul nopții, bărbatul acela a venit la mine, a bătut la ușă și a zis: „Frate Branham, aș vrea să te rogi pentru mine, fiindcă adineauri am avut un vis cumplit. Nu cred că pot aștepta până când trece noaptea.”

„Dar ce s-a întâmplat?”, am întrebat eu.

„Am visat că eram un iepure. Stăteam în câmp, mâncam trifoi și-mi mergea foarte bine fiindcă făceam ce voiam. La un moment dat am auzit un urlet de câine și când m-am uitat, am văzut că era chiar lângă mine. Am luat-o la fugă, dar câinele era mai iute decât mine. Atunci m-am uitat înapoi și am văzut o stâncă de care auzisem și în care era o gaură. Știam că dacă voi reuși să ajung la ea voi fi în siguranță, dar dacă nu voi ajunge la ea, voi fi înhățat de câine. Frate Branham, am alergat cu toată puterea mea, știind că pot fi înhățat în orice moment, fiindcă îi simțeam respirația chiar în spatele meu. Deodată el s-a aruncat asupra mea, dar eu am reușit să mă strecur în acea gaură. Când am ajuns acolo, m-am pus jos și m-am eliberat de toată presiunea aceea.” Asta este.

El este Stânca dintr-un pământ uscat. Și în acea Stâncă este o crăpătură pentru cei păcătoși și necredincioși. Intră numai în Stâncă și vei fi în siguranță, fiindcă Stânca noastră este Hristos.

Astăzi, oamenii aleargă după orice, numai după Hristos nu. Ei aleargă după denomițiuni, după senzații; toți au foc, fum, sânge pe mâini sau ceva, și oamenii aleargă după așa ceva.

De ce nu vreți să luați Cuvântul Lui?

Cuvântul este El. Intrați deci în El și sunteți în siguranță, pentru că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece. Da, domnilor.

Astăzi totul este să faci ceva. Astfel, oamenii aleargă la un crez, se înscriu sau se șterg și merg în altă parte, umblă din loc în loc, dar nu Îl iau pe Hristos. Toate acestea creează presiune, dar uitați-vă cum Se legitimează El! Credeți Cuvântul Lui.

Cum Îl pot avea, frate Branham? Isus a spus în Ioan 5.24: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”*

În Fapte 2.38, Petru spune: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” Acesta este locul în care trebuie să veniți.

Marcu 16 spune: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”* Voi știți ce este aici înăuntru; știți care sunt rezultatele. Când faceți aceasta, ați trecut de la moarte la Viață; aveți Viața veșnică și puteți lăsa presiunea afară.

De ce nu o lăsați deoparte? Oamenii sunt

supărați și îngrijați. Lăsați presiunea deoparte, fiindcă dincolo de Râu este o Țară; un Loc de adăpost, și Locul acela este Hristos.

Noi nu mai trebuie să pribegim, pentru că știm Adevărul. Când Dumnezeu face o promisiune în Biblia Lui și o vedem împlinită, știm că este Adevărul Lui....

...Cum putem ști astăzi care este Adevărul, când lumea are una și alta? Noi știm că Dumnezeu dă semne; pe drum sunt semne.

Dacă n-ar fi așa, nu ai ști încotro să mergi. Nu poți să iei o hartă și să mergi, ci ai nevoie și de indicatoare ca să vezi încotro s-o iei. Ele sunt acelea care ne spun dacă mergem bine sau nu.

Isus a spus: „Acestea sunt semnele care vă vor arăta calea...” Și tot El a spus în Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în*

Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.” Acesta este Locul de adăpost.

Cu alte cuvinte, dacă

veniți în El, natura Lui și Viața Lui va fi în voi și o puteți simți; o puteți vedea, și Ea va produce în voi exact Viața despre care vorbește Biblia.

Dacă ai sădit o viță și este o viță de vie și va da o mlădiță, acea mlădiță va rodi struguri, deci cum te-ai putea aștepta să rodească dovlecei? Dacă următoarea mlădiță va rodi altceva, înseamnă că este o mlădiță altoită.

Aceasta este problema și astăzi. Avem prea multe lucruri altoite numite: „biserica lui Hristos”. Avem prea multe altoiuri care poartă singure mărturia despre ele însele.

În urmă cu câteva săptămâni, am vorbit într-o transmisiune internațională pentru oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline din California, și m-am referit la un pom pe care l-am văzut la ferma fratelui Sharritt, în Phoenix. Cred că avea nouă fructe diferite pe el. Pomul era portocal, iar eu l-am întrebat pe fratele:

„Cum au ajuns să crească nouă feluri de fructe pe același pom?”

„Toate sunt citrice și le-am altoit,” a răspuns el.

„Dar la primăvară vor rodi portocale ca și pomul original, nu-i așa?”

„O, nu, nu! Fiecare va rodi după soiul ramurii altoite. Dacă este o ramură de lămâi altoită în portocal, va rodi lămâi. Dacă este o ramură de tangerine, va rodi tangerine, deși toate trăiesc din viața aceluiași pom.”

„Deci pomul nu va mai rodi niciodată portocale?”

„Ba da, dar numai dacă va da o mlădiță originală. Acea va rodi portocale.”

„Lăudat să fie Domnul! Aceasta este,” am strigat bucuros.

Isus a spus în Ioan 15.5: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.*” Prima mlădiță care a ieșit din Vița este cea care a scris

cartea Faptele apostolilor. Așa este. Astăzi avem denominațiuni care trăiesc în numele creștinismului, dar fac roade denominaționale. Așa este. Dar dacă Vița va rodi o mlădiță originală, ea va lăsa în urmă o altă carte a Faptelor, pentru că va rodi Viața originală, ca prima mlădiță.

Dacă Duhul lui Hristos este în biserică, El va face lucrările lui Hristos, pentru că așa a spus Isus. Atunci putem lăsa deoparte lumea și presiunea. Tu nu trebuie să alergi de la o biserică la alta, doar vino la Hristos. Ce a făcut El? Cum Îl cunoaștem? Cum ar fi El și ce ar face dacă ar fi în seara aceasta în oraș? El vă va spune ceea ce le-a spus și ucenicilor după înviere: „Nu vă temeți și nu fiți supărați. Am fost mort, dar acum sunt viu. Eu sunt Același ieri, azi și în veci.” Așa L-am cunoaște astăzi, pentru că... Într-o zi, după înviere, a mers pe drumul spre Emaus împreună cu niște prieteni de-ai Lui; cu Cleopa și prietenul lui. Dar deși le-a vorbit toată ziua, ei nu L-au recunoscut.

Însă seara, când a ajuns în acea odaie și când S-a așezat jos... Vedeți: Ochii lor erau orbiți, dar atunci a făcut ceva ce mai făcuse și înainte de răstignire. Și prin semnul pe care L-a făcut și înainte de răstignire, ei L-au recunoscut că era El, iar aceasta le-a deschis ochii.

Nu este la fel și astăzi? Noi suntem la sfârșitul timpului, când El a promis că această Viță va rodi o altă mlădiță. El a promis aceasta pentru timpul sfârșitului și iată că suntem la sfârșitul timpului. Dacă va fi cu voia Domnului, voi ajunge la înmugurirea acestei mlădițe, dimineață. Deci, iată că suntem la sfârșitul timpului, cu Același Isus.

Poate unul va spune: „Aderă aici!”, iar altul va spune: „Haide, aici!” etc., dar prin aceasta acumulați doar presiune pentru că nu știți unde vă aflați. De ce să nu vii la acest Adăpost? De ce să nu vii la El ca să vezi dacă este adevărat? Luați-L pe Cuvântul Lui! Credeți-L!

Isus este în seara aceasta aici. El a promis și a spus: „*Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20). Este

adevărat? Păi, dacă n-ar fi adevărat, atunci Cartea aceasta ar fi greșită; ar spune ceva ce nu a spus El. Și atunci cum ai mai putea avea încredere în Ea? Dacă această Carte are dreptate, atunci luați-l pe Cuvânt și Duhul Sfânt va adevăra că acesta este adevărul.

Dumnezeu spune ceva și El vine să dovedească. Orice om poate spune ce vrea, dar aceasta nu înseamnă că este adevărul; însă când vine Dumnezeu și dovedește că este adevărat, aceasta Îl face adevărat. Amin.

Credeți? Sunteți în acest Adăpost? Dacă sunteți înăuntru, aveți dreptul la orice privilegiu dat de Dumnezeu. Credeți aceasta? Sunteți bucuroși să fiți în acest Adăpost? Puteți să stați jos și să lăsați presiunea deoparte? Spuneți: „Mulțumesc lui Dumnezeu, fiindcă până la urmă am reușit. Sunt aici prin harul lui Dumnezeu; sunt în zona de siguranță. Nimic nu-mi poate face rău pentru că sunt protejat de sângele lui Isus Hristos, și în jurul meu este o legiune de îngeri.”

„Îngerul

Domnului tăbărăște...

(el nu pleacă, ci stă acolo zi și noapte) ...*în jurul celor ce se tem de El*

și-i scapă din primejdie.” (Psalmul 34.7). Și voi aveți un Refugiu, iar

dacă intrați în El, vă aparține orice privilegiu... Cât este de minunat să fim în

acest Refugiu și să avem părtășie cu El! Eu cred că dacă L-am ruga în seara aceasta

să avem părtășie în prezența Lui, ar veni. Da, eu cred aceasta.

Voi, care ați ridicat mâna mai înainte, ați

vrea să aveți părtășie cu El și să împlinescă ceea ce vă doriți? Dacă sunteți

În acest Adăpost, puteți să-L atingeți pentru că „*El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.*” (Evrei 4.15). Dacă sunteți în acest Refugiu, puteți!

Cred că aseară au fost împărțite numere de rugăciune. Câți de aici sunt bolnavi și vor rugăciune? Să vă văd mâinile. Peste tot. Am putea avea un rând fără numere, dar ar fi o mare înghesuială. Să ne oprim puțin să vă spun ceva. Amintiți-vă de copilașul pentru care ne-am rugat cu mai puțin de douăzeci și patru de ore în urmă, iar Dumnezeu a venit în scenă și l-a vindecat spre uimirea medicilor. Desigur. El este Dumnezeu și vindecă bolnavi.

Dacă ați ști că Isus stă chiar lângă voi, credeți că dacă L-ați atinge, v-ar vindeca așa cum a vindecat-o pe femeia cu scurgerea de sânge? Credeți aceasta?

Ei bine, dacă Biblia aceasta ne spune că El este Același ieri, azi și în veci, haideți să ne rugăm și să spunem: „Doamne, am venit în acest Adăpost. Sunt slujitorul Tău, dar iată că sufăr de ceva sau este ceva cu mine. Pot să mă ating de Tine? Vorbește-mi, dacă am destulă credință ca să mă ating de Tine. Fratele Branham nu mă cunoaște și nici eu nu-l cunosc pe el, dar Tu ne cunoști pe amândoi. Eu cred ceea ce spune Biblia: că Tu ești Același ieri, azi și în veci; cred că dacă sunt botezat în tine și aici lucrează slujbele pe care le-ai rânduit pentru desăvârșirea Bisericii Tale, sunt un biruitor în seara aceasta. Voi sta lângă această Stâncă și voi bate până când va pleca toată necredința de la mine. Iar când simt că a plecat toată necredința, îmi mărturisesc păcatele și spun: „Doamne Dumnezeule...”

Tu spui: „Frate Branham, eu nu fumez, nu mestec tutun, nu beau, nu curvesc.” Nu aceasta este. Acestea nu sunt păcate, ci sunt atributele păcatului. Ele sunt atributele necredinței. Vedeți? Dacă ați crede, nu ați face aceste lucruri. Dar nu ele sunt păcatul, ci necredința. „...*cine nu crede a și fost judecat.*” (Ioan 3.18). Vedeți: Acestea sunt doar atribute ale

necredinței.

Dar dacă le poți bate jos de la tine și spui: „Doamne Dumnezeule, eu cred Cuvântul Tău exact cum este scris și așa cum am predicat și aseară, cred că arătarea Domnului are loc înainte de venirea Lui.” Acestea sunt două cuvinte diferite. Astfel, acum are loc arătarea Lui, așa cum ne-a promis că se va întâmpla în timpul din urmă, când va fi cu noi.

Ce Adăpost, ce mângâiere este aceasta, creștinilor, să putem sta în seara aceasta aici, în prezența lui Dumnezeu, în fața Cuvântului Său și să-L putem vedea manifestat chiar înaintea noastră. Ce lucru minunat! Dacă acesta nu este un Adăpost, dacă nu este odihna cerească, nu știu cum voi putea să-L văd pe Isus care spune: „...*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” O, ce făgăduință este aceasta! Câți cred că acesta este adevărul? În ordine. Acum haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, Tu ești Dumnezeu. Te rog să le dai acestor oameni ceea ce Ți-au cerut, ca să le dovedești că ești viu și ca să fie mângâiați.

Tată, când le-am cerut celor ce cred să ridice mâna, au făcut-o toți. Pentru mulți din oamenii aceștia, eu sunt un străin, dar Tu îi cunoști pe toți, Doamne.

Eu le-am spus că aici este un Adăpost, un Turn, o Stâncă într-un loc uscat, un Loc într-un pământ uscat, unde putem veni ca să fim în siguranță, pentru că Biblia spune că „*Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.*” (Proverbe 18.10).

Doamne, îngăduie ca în seara aceasta să se

știe că această siguranță nu este una denominațională, ci este Duhul Sfânt, siguranța Sângelui, și că Tu, Doamne, ești încă același Isus care ai înviat din morți, iar acum ești Marele Preot care face mijlocire pentru tot ce cerem.

Noi credem făgăduința Ta care spune: „...*cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7). Da, Tu ai spus că „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*”

Noi știm că Tu îți ții făgăduința, Doamne, și Te rog să-Ți dovedești prezența în seara aceasta. Tată, îngăduie ca în seara aceasta să se întâmple înaintea acestor oameni așa cum ai făcut înainte de răstignire, astfel încât să știe că după două mii de ani, Isus nu este cu nici o zi mai bătrân, ci este Același Hristos care a fost întotdeauna. El nu poate da greș și nu Se schimbă.

Te rog să-i mângâi. Ajută-i să realizeze că noi suntem ființe omenești și că este imposibil ca aceste lucruri să fie făcute de un om. Dar Dumnezeu a promis că va face aceasta cu Biserica Sa, cu cei chemați afară, cu cei care sunt sub Sânge. Îndură-Te, Tată.

Dacă printre noi este cineva care nu este sub sânge, ajută-l să ceară repede privilegiul acesta. Sunt sigur că le va fi dat, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Acum vreau să vă spun ceva vouă, celor din denominațiuni: dacă vine cineva și spune ceva ce nu este scris în Biblie, dați-mi voie să fiu sceptic.

Dumnezeu poate să facă tot ce vrea, pentru că El este

Dumnezeu. Eu nu pot spune ce va face și ce nu, dar El Se îngrijește de lucrarea Sa. Nici măcar eu nu pot să-mi port de grijă, ci depind de El. El a promis și este un semn biblic că „...în

*Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi
în limbi noi,*

*vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de
moarte, nu-i va vătăma, își*

*vor pune mâinile peste bolnavi, și
bolnavii se vor însănătoși.” Și:*

*„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” „Peste puțină vreme, lumea
nu Mă va mai vedea, dar voi*

*Mă veți vedea; pentru că Eu (pronume personal) voi fi cu voi, chiar în voi până la
sfârșitul lumii.” (Marcu 16.17-18; Ioan 14.19).*

Biblia spune că El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Dacă în seara aceasta aveți vreo neputință sau știți pe cineva care are, rugați-vă, credeți-L pe Dumnezeu și cereți chiar acum îndurarea Sa, deoarece cred că Dumnezeu este în mijlocul nostru prin Duhul Său cel Sfânt.

Prieteni, poate ați mai văzut făcându-se aceste lucruri.

Problema este că americanii au văzut probabil prea multe și au devenit ceva obișnuit pentru noi. Odată, un marinar bătrân venea de pe mare și în timp ce mergea spre casă, s-a întâlnit cu un poet care scrisese despre mare, dar nu o văzuse niciodată. El i-a spus marinarului: „Am scris despre ea din ceea ce am citit, dar acum mă duc să am o experiență. Sunt foarte emoționat în inima mea și abia aștept să simt mirosul brizei, să văd cum saltă valurile în sus, să aud țipătul pescărușilor și să văd albastrul cerului reflectat în apele ei spumegânde.”

Dar marinarul i-a răspuns: „Eu m-am născut pe ea cu mai mult de patruzeci de ani în urmă, dar nu văd nimic emoționant în ea.” A văzut-o

atât de mult, încât a devenit ceva obișnuit pentru el. Vedeți? Aceasta este problema cu oamenii Evangheliei depline. Dar vine ceasul când veți plânge după toate acestea și nu le veți mai vedea. Nu lăsați ca Duhul Sfânt să devină pentru voi ceva obișnuit și învechit, ci păstrați-L tot timpul nou și proaspăt.

Fie ca fiecare lucrare a lui Dumnezeu să-mi miște sufletul. Sunt uimit în fiecare zi în timp ce-L văd spunând tot felul de lucruri și împlinindu-le întocmai; cum le vestește cu luni înainte ca să se întâmple, și nu cade nici măcar o iotă. Cuvântul Lui nu poate cădea! Ce mângâiere simțim când ne gândim că noi știm încotro mergem. Dumnezeu a dat făgăduința și tot El o împlinește.

Oamenii ar putea spune că suntem prea emotivi. Bineînțeles că într-un fel este vorba de emoții, dar oricine nu simte emoții în el este mort. Deci, dacă religia ta nu are puțină emoție, mai bine am îngropa-o, pentru că este moartă. Așadar, este Ceva care te mișcă.

Când a intrat Isus în Ierusalim, oamenii strigau atât de tare încât preoții l-au zis: „Fă-i să tacă!”, dar El le-a răspuns: „*Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.*”

(Luca 19.40). Fiul lui Dumnezeu era pe drum și trebuia să se întâmple ceva în prezența Lui.

În seara aceasta, Fiul lui Dumnezeu este aici. Eu cred aceasta. Nu eu sunt Fiul lui Dumnezeu; eu sunt un fiu adoptat al lui Dumnezeu, la fel ca și voi, și am Duhul Lui în parte. Și dacă Duhul Lui este în mine... Dacă v-aș spune că am duhul lui Dillinger, v-ați aștepta să am pistoale și să fiu un nelegiuit; dacă v-aș spune că am în mine duhul unui artist, v-ați aștepta să pictez niște tablouri; dacă v-aș spune că în mine este duhul vreunui mare soldat, v-ați aștepta să

cunosc toate armele și bătăliile, pentru că în mine este duhul acela. Dar dacă vă spun că în mine este Duhul lui Hristos, atunci ar trebui să fac lucrările lui Hristos și să duc același fel de viață ca și El: o viață jertfită pentru oameni. Așa este.

Mă

gândesc la timpul când prorocul s-a dus la popor, fiindcă au vrut să fie ca restul popoarelor. Când au vrut un împărat, când au vrut să fie ca restul popoarelor, ei au făcut o tristă greșală. Este rău că am pus denotațiunea în Cincizecime, am lăsat barierele jos și alte lucruri. Este foarte rău, fiindcă nu ar fi trebuit să ne purtăm ca celelalte biserici. Noi suntem un grup de oameni născuți din nou; suntem liberi; nu suntem legați de nici un crez omenesc, ci suntem liberi în Hristos.

Ceea

ce au făcut ei a fost foarte rău, dar noi suntem încă liberi prin harul lui Dumnezeu, și El este cu noi în seara aceasta. Acesta este motivul pentru care nu ar trebui să fiți clătinați de lucruri ca: „Tu nu trebuie să faci aceasta, ci trebuie să faci cealaltă...” Noi L-am văzut pe Hristos venind în mijlocul nostru. Ce mângâiere este să vezi că Același Hristos care a promis că „*voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii,*” a venit jos și S-a făcut cunoscut printre noi ca Același ieri, azi și în veci. Nu este aceasta minunat?

Aici

nu sunt mulți pe care îi cunosc. Ridicați mâna toți cei care sunteți bolnavi sau aveți o dorință în inimă și știți că nu vă cunosc. Păi, peste tot. În ordine. Eu nu controlez nimic, ci El mă controlează pe mine. Dar dacă se întâmplă să vină cineva care mă cunoaște, cu care m-am mai întâlnit sau este din Jeffersonville, vă rog să menționați aceasta.

Acum

aș vrea să vă spun ceva. Odată, când Domnul Isus a trecut prin mulțime, o femeie s-a atins de haina Lui. Atunci, El S-a întors, a privit prin audiență și

a întrebat: „Cine S-a atins de Mine?” Vedeți? El nu știa cine a făcut-o. Poate femeia stătea jos, așa ca voi, dar ce făcut El? A găsit-o.

Ea

nu se putea ascunde. Și El i-a spus: „Credința ta te-a mântuit.” Apoi i-a spus despre scurgerea ei de sânge, care s-a oprit fiindcă s-a atins de El. Ea a făcut aceasta. Biblia spune că El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.

Când

a venit la El, Petru, un biet pescar analfabet care nu știa să-și scrie nici numele, Dumnezeu a găsit cu cale să-i dea lui cheile Împărăției, din pricina credinței lui, pentru că el a avut descoperirea despre Cine era Isus. Astfel, i-a zis: „...pe această piatră voi zidi Biserica Mea.”

Isus

nu este mort, ci trăiește și este Marele Preot, iar dacă este Același ieri, azi și în veci, și Același Mare Preot, înseamnă că dacă Îl atingeți, Se va purta la fel ca atunci când a fost pe pământ, fiindcă a promis că se vor face aceste lucruri.

Eu

cred în Biblie și cred că Ea este Cuvântul complet al lui Dumnezeu. De asemenea, cred că nu trebuie să ieșim din Biblie ca să obținem ceva, pentru că fiecare făgăduință divină este în Ea. Cred aceasta cu toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și cu tot ce este în mine. Cred! Poate nu am suficientă credință ca să fac să se împlinească fiecare făgăduință, dar cu siguranță nu voi sta în calea celor care au această credință. Vreau să credeți cu tot ce este în voi.

.....

...

Avem nevoie de cioplirea făcută de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Biblia

spune că „*Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri.*” (Evrei 4.12). Ascultați Cuvântul. Câți cred că la început era Cuvântul? Dar înainte să fie Cuvântul, a fost un gând. Trebuia să fie un gând, iar când gândul a fost exprimat, a devenit Cuvânt. Astfel, „*La început era Cuvântul, și cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14).

Acesta

era Isus. Când a fost pe pământ, El a deosebit gândurile oamenilor, ceea ce a făcut ca toți credincioșii adevărați să știe că El era Prorocul despre care a vorbit Moise. Ei nu mai avuseseră de patru sute de ani nici un proroc.

Cred

că acum este din nou timpul, este făgăduința Bibliei că în zilele din urmă același Duh va veni pe pământ și va întoarce credința copiilor la credința părinților de la Rusalii, la credința originală. Cred că este Lumina de seară. Da, cred că Duhul lui Dumnezeu, Hristos, este în seara aceasta aici. Frate și soră, ca prieten, vă cer să credeți că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este aici. Și dacă credeți aceasta, atingeți-L cu neputințele voastre și spuneți prin credință: „Doamne Dumnezeule, fratele Branham nu mă cunoaște și nici eu nu-l cunosc pe el, dar dacă ne-a spus adevărul, lasă ca Duhul Tău să vorbească, apoi lasă-mă să Te ating și confirmă aceasta prin buzele lui.”

El

poate fi atins prin credință, așa cum L-a atins femeia aceea cu scurgerea de sânge. Nu fizic, ci prin credință. N-ați fi bucuroși și fericiți în Adăpost, dacă L-ați vedea făcând aceasta? Ridicați mâna dacă credeți că El va face aceasta. Mulțumesc.

Tată,

aceasta-i tot ce știu să spun. Eu am încercat să le spun la oameni de un Loc sigur unde pot găsi odihnă. Dumnezeu, în El este vindecare; în El este o Stâncă, Stâncă Cuvântului, unde poate fi bătută jos toată necredința. Îngăduie ca Cuvântul să vină în față și să se facă trup printre noi, fiindcă este scris că: „...este mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Judecă gândurile inimii.

„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți oriceveți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7).

Doamne, am fost respins, am fost alungat, dar am stat credincios și mă bucur pentru aceasta, prin Cuvântul Tău. Îngăduie ca El să locuiască în inima mea. Eu mărturisesc în fața acestei audiențe, înaintea căreia va trebui să stau într-o zi, când va veni Isus, că Cuvântul Tău este Adevărul.

O,

Doamne, ajută-mă să pot fi folosit în seara aceasta. Tată, eu nu sunt teolog, pentru că nu m-ai chemat pentru aceasta, dar Te rog să faci ca slujba pe care mi-ai dat-o să fie o binecuvântare pentru oamenii care vor veni în față. Te rog în Numele lui Isus Hristos, să îngădui ca Cuvântul să vină în față să străpungă și să judece gândurile inimii, astfel ca oamenii să poată ști că Cuvântul lui Dumnezeu locuiește în noi. Fă aceasta în Numele lui Isus și spre slava lui Dumnezeu. Amin.

Uitați-vă

aici! Spun și eu cum au spus Petru și Ioan când au trecut pe la „Poarta Frumoasă.” Atunci, Petru i-a zis acelui om: „*Uită-te la noi!*” Aceasta vă cer și eu: să vă uitați înapoi. Nu la mine, ci la ceea ce am spus. Orice dorință aveți în inimile voastre, să credeți că Dumnezeu vă va da. Și spuneți:

„Doamne Isuse, lasă-mă să Te ating.”

Câți

din clădire ați văzut fotografia cu Lumina aceea, cu Îngerul Domnului, care este expusă la Washington? Eu sunt fratele vostru. Dacă o puteți vedea, Lumina aceea este chiar acum la mai puțin de două picioare de mine. Doar să credeți. Dacă nu o puteți vedea, rugați-vă și veți vedea cum Se va legitima Dumnezeu. Dacă Lumina aceasta este aceeași Lumină care i S-a arătat și lui Pavel, pe drumul Damascului... Lui i-a spus: „*Eu sunt Isus.*” Acum, El S-a întors din nou la Dumnezeu, din nou în Duhul.

Cuvântul

S-a făcut trup, iar acum a venit înapoi la Cuvânt. Deci, dacă este aceeași Lumină, va produce același fel de Viață; va face aceleași lucrări. Înțelegeți?

Doamnă

care stai aici, nu ne cunoaștem, este adevărat? Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că Cuvântul pe care L-am propovăduit este Adevărul?

Tu

ai venit și ai ocupat loc aici pentru că ai crezut. Tu încerci să primești ceva de la Dumnezeu. Dacă sunt slujitorul lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu și Adevărul Lui locuiesc aici, El Se va manifesta. Astfel, vei ști dacă este adevărat sau nu.

Tu

te rogi pentru cineva. Este copilul tău; este o fetiță și este aici. Crezi că El îmi va spune care este problema cu ea? Te va ajuta? Fetița are probleme cu inima. Dacă vei crede din toată inima, te vei duce și-ți vei pune mâinile peste copilă... Du-te jos și pune-ți mâinile peste copil. Mâinile mamei care a purtat-o în pântece sunt puse peste copil.

Doamne,

dacă ea are destulă credință să atingă haina Ta, eu vin cu Sabia lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu, să fac o operație. Ieși afară, Satan! Te eliberez prin Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, care spune că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Părăsește fetița, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crezi

că va trăi și va fi bine? Ți se va face după cum ai crezut.

Întrebați-o

pe femeie dacă este adevărat ceea ce i-am spus. Eu nu o cunosc, nu am mai văzut-o până acum și nu știu nimic despre ea, dar ceea ce am spus este adevărat.

Ce

ziceți de cineva din partea aceasta? Tu crezi? Haideți să luăm cel puțin două sau trei persoane, ca mărturie. Mă bucur că sunt în acest Adăpost, pentru că sunt în siguranță pentru veșnicie. Îl iubesc. Cât este de bine să te încrezi în Isus! Ce provocare pentru popor! El a făgăduit că „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7). A fost un timp nesigur, care avea suficientă Lumină cât să crezi și să-L accepți, „*dar spre seară se va arăta lumina.*”

Doamnă, tu ești conștientă că s-a întâmplat

ceva, pentru că Lumina S-a așezat chiar peste tine. Eu mă uit chiar la Ea. Nu te cunosc, nu te-am mai văzut niciodată și bănuiesc că nici tu nu mă cunoști. Dacă este așa, ridică mâna.

În jurul tău este o umbră neagră, este umbra

morții. Tu ai niște tumori și ele sunt pe ambii sâni. O mare parte din sâni sunt acoperiți de tumori, ceea ce înseamnă că ai o singură șansă: să-L atingi

pe El dacă ai suficientă credință... Ești o persoană cumsecade. Spun aceasta pentru că am o legătură bună cu duhul din tine. Crezi că sunt prorocul Lui? Tu știi că nu te cunosc și ești conștientă că în jurul tău este un simțământ plăcut. Este Lumina aceea.

Tu nu ești de aici, ci vii de departe, din Birmingham. Văd piața de banane de acolo. Numele tău este Vincent. Acesta este adevărul. Să ai credință în Dumnezeu! Doamnă, umbra care era peste tine, te-a părăsit. Să nu te îndoiești și te vei face bine.

Oricine vrea, poate merge s-o întrebe pe femeie. Dacă este aici vreun medic, și este sceptic de ceea ce am spus, de ce nu merge s-o examineze pe femeie? Știu că este prezent, deci de ce nu spune nimic?

De obicei numesc persoana necredincioasă, dar aș răni prea mult.

Dar voi, cei din spatele ei? Credeți! Nu eu fac aceasta, ci voi o faceți. Eu încerc doar să-L reprezint pe El, să-L reflect pe El, ca o oglindă pentru voi; fac viața mea oglinda Lui în care El Se poate reflecta. Eu nu știu aceste lucruri despre voi și nu le-aș putea spune. El este Cel care o face, de aceea, voi trebuie să aveți doar credință și să nu vă îndoiiți.

Chiar acolo în spate este un bărbat care suferă de o stare nervoasă. Sper că nu scapi aceasta. El este din Pennsylvania. Dumnezeu să mă ajute. Ridică-te în picioare, domnule Cames. Eu sunt un străin pentru tine, nu te cunosc. Ridică mâna dacă este adevărat ce am spus. Ești bine, du-te acasă. Isus Hristos te face bine.

Credeți în Dumnezeu? Să credeți că v-am spus adevărul despre Isus Hristos și prezența Lui.

Cred

că mai sunt trei mărturii. Mai avem unul. Cum ar fi să iau pe cineva de acolo. Vei crede? Câți de aici suferă și au nevoie de ajutorul lui Dumnezeu? Voi știți că nu vă cunosc problemele, deci ridicați mâna și spuneți: „Eu am nevoie și cred.” Peste tot. Să aveți credință.

Bărbatul

care stă aici cu mâna ridicată... Tu nu știi prea multe despre credință, este adevărat? Dacă ai destulă credință ca să-L chemi pe Dumnezeu în scenă, să nu mai bei nici un strop de whisky în viața ta și să nu mai fumezi nici o țigară. Crede în Dumnezeu și vei fi bine. Vei accepta aceasta? Da? În ordine. Atunci du-te și Dumnezeu te va face bine.

Haideți

să spunem: „Lăudat să fie Domnul!” (Adunarea spune: „Lăudat să fie Domnul!”). Credeți că El este aici? Câți de aici vor să-și mărturisească necredința în prezența Duhului Sfânt și să spună: „Dumnezeule, ai milă de mine, fiindcă știu că nici un om de pe pământ nu poate face aceste lucruri. Ai milă de mine!” Mărturisiți-vă greșelile și spuneți-i lui Dumnezeu: „Doamne, eu nu am fost preocupat, dar vreau să intru în această mare părtășie. Vreau să intru în acest Adăpost, iar pentru aceasta voi crede din toată inima.”

Ridicați

mâna și spuneți: „Dumnezeule, am ajuns la capătul drumului și vreau să fiu bine. Ai milă de mine, Te rog.” Credeți? Mărturisiți-vă păcatele. Haideți să ne rugăm. Faceți-o fiecare în felul vostru.

Doamne

Isuse, noi suntem doar niște oameni și ne-am mărturisit păcatele. Eu Ți-am mărturisit păcatele oamenilor și propriile mele păcate. Noi ne-am îndoit atât de mult, Doamne. Timpul se face tot mai întunecos și Fiul omului vine în curând. Tată ceresc, Te rog să ne ierți păcatele și să faci ca Duhul Sfânt să ia toată

necredința de la noi.

O,
dacă El ar putea intra în inimile noastre, ar fi o nouă zi de Rusalii. În biserică ar fi o asemenea stare, încât până dimineață vestea s-ar răspândi în toată națiunea.

Duhule

Sfânt, rupe orice barieră a păcatului. Să treacă, asemenea unui avion cu reacție, dincolo de bariera păcatului și să scuture orice umbră de necredință. Fă ca fiecare vultur să se lovească cu capul de Stânca veacurilor, până când Duhul Sfânt va lua controlul deplin.

Satan,

ești pierdut! Ai pierdut bătălia și îți cer, în Numele lui Isus Hristos, să părăsești această audiență. Ieși afară din ei, spre slava lui Dumnezeu!

Acum

că v-ați mărturisit păcatele, credeți! Credeți că ați scăpat de orice crustă de pe înțelegerea voastră și că nu mai este nimic să vă împiedice? Credeți că sunteți eliberați și nu mai este nimic în calea voastră? Credeți că toată necredința a plecat de la voi? Credeți că acum sunteți în odihna cerească? Să credeți că toată presiunea iscată de întrebări ca: „Voi fi vindecat? Pot să mă vindec?” a dispărut și că voi sunteți deja vindecați. Voi spuneți: „Frate Branham, dacă îți pui mâinile peste mine...” Mâinile mele nu au nimic a face cu aceasta. Este Mâna Lui. Dacă ești păcătos, ai fost deja salvat. Trebuie doar să crezi, să accepți și să te porți ca atare. Dacă ești bolnav, ai fost deja vindecat.

Oare

ar face Dumnezeu un lucru ca acesta și ar adevări un mincinos? Pe unul care nu știe ce vorbește? Ar adevări El un fățarnic? Dumnezeu nu lucrează cu păcătoșii.

El lucrează cu Adevărul și Cuvântul Lui este Adevărul, iar eu v-am spus Adevărul.

Prieteni,

dacă veți crede ce v-am spus, nu va mai fi nici o persoană bolnavă printre noi. Toți sunteți vindecați; prin rănilor Lui, sunteți vindecați. Credeți? „*Prin rănilor Lui suntem vindecați.*”

Cei

care credeți în punerea mâinilor și ați ridicat mâinile că sunteți credincioși, puneți-vă mâinile peste cineva din fața voastră. Biblia nu spune: „Mâinile lui William Branham”, nici: „Mâinile lui Oral Roberts,” ci spune că „*aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.*”

Acum

rugați-vă. Rugați-vă și mărturisiți-vă greșelile. Spuneți-i lui Dumnezeu că Îl credeți și puteți fi bine chiar în ceasul acesta. Credeți!

Aleluia!

Țineți-vă de El! Nu-i dați drumul, ci stați cu El. Este o făgăduință dată de Dumnezeu, așa că nu vă clătinați, ci credeți chiar acum.

Vă

iubesc. Voi sunteți prietenii mei. Nu am vrut să fiu dur în vorbirea mea, dar trebuie să-l prind bine în cuie pe Satan, fiindcă altfel vă va fura din nou din fața prezenței Duhului Sfânt și va înfășura într-o umbră de îndoială dovezile biblice despre care a vorbit Dumnezeu că vor avea loc.

Este

un vârtej de vânt care încearcă să intre în adunare și să umple fiecare suflet

de aici cu prezența lui Dumnezeu. Nu-l lăsați pe Satan să vă ia aceasta, ci țineți tare de ea până când treceți bariera necredinței. Amin.

Nu

contează cât sunteți de ologi, cât sunteți de bolnavi sau de unde sunteți. Vă provoc în Numele lui Isus Hristos să vă ridicați în picioare și să-L acceptați! Nu contează cine sunteți sau ce sunteți, ridicați-vă în picioare! Aceasta este. Ridicați-vă! Așa. Amin. Ridicați-vă de peste tot, întreaga audiență.

Credința

mea privește la Tine

O,

Miel de la Calvar!

(Haideti

să ridicăm mâinile și să cântăm).

Ascultă-mă

când Te rog,

la

teama de la mine

Și

de azi înainte

Să

fiu deplin al Tău.